

Nr 312

Av herr Blomquist m. fl., om differentiering av hundskatt.

(Lika lydande med motion nr 421 i Andra kammaren)

Enligt nu gällande bestämmelser (kungl. förordning av den 17 maj 1923 angående skatt för hundar) skall hundskatt utgå med enhetligt belopp inom varje kommun, fränsett att befrielse må lämnas för vissa kategorier av hundar. Kommun äger att inom angivna gränser själv bestämma beloppet för denna enhetliga hundskatt.

Bestämmelsen om enhetlig hundskatt emanerar från en tid då den kommunala indelningen var annorlunda. Bl. a. sammanföll gränsen mellan tätorter och landsbygd något så när med den administrativa indelningen i städer och landsförsamlingar. Genom kommunreformen 1952 och i anslutning till senare inträffade förändringar i den kommunala indelningen och ytterligare aktuella kommunsammanslagningar har läget blivit annorlunda.

För många hundägare inom tidigare existerande landskommuner, vilka nu upphört genom sammanslagning med städer, framstår det som synnerligen obilligt att de inom sin »glesbygd» skall betala samma hundskatt som hundägare inom den egentliga »tätorten». Hundägarrens behov av hund är oftast större i bebyggelse av landsortskaraktär, och samhällets olägenheter av hundarna är där också betydligt mindre än i tätorter. Mycket talar därför för en omläggning av hundskatten med differentiering efter hundens användning och med beaktande av bostadsplatsen.

Mot bakgrunden av det sålunda anförda föreslår vi,

att bestämmelserna i kungl. förordningen av den 17 maj 1923 angående skatt för hund måtte ändras dithän att kommun skall äga rätt att utdebitera på så sätt differentierad hundskatt och

att vederbörande utskott måtte utarbeta vederbörlig författningstext.

Stockholm den 26 januari 1967

Per Blomquist (h)

Thorsten Larsson (cp)

Eric Peterson (fp)

Lilly Ohlsson (s)